

Fiskeetik 3

Är det etiskt försvarbart att släppa tillbaka en fångad fisk?

Rubrikens fråga kan tyckas bakvänd. Ofta är det självklart att fångad ska släppas tillbaka. Det är en så väl etablerad tanke att varje motsatt mening betraktas som apart och politiskt inkorrekt. Men frågan tål att problematiseras. Och svaret är inte så självklart som det i förstone kan verka.

Om man fiskar enbart för sitt nöjes skull kan det tyckas oetiskt att slå ihjäl sin fångst. Men ibland blir man tvungen att släppa i en fisk som med all sannolikhet inte kommer att överleva, exempelvis om gälarna blivit skadade vilket inte är ovanligt vid gäddfiske. Om vi räknar med att fem procent av fisken blir så illa skadad så kan vi se att vi dödar var tjugonde fisk för vårt nöjes skull. Då uppstår definitivt ett etiskt dilemma; ska vi tillåta oss att döda fisk enbart för nöjes skull?

Om vi i stället föresätter oss att fånga fisken för att kunna äta upp den så blir dödandet istället meningsfullt. Sedan kan man ju släppa tillbaka 95 procent av fisken. Slutsatsen blir att man måste vara beredd att döda och äta upp den fisk som inte går att släppa tillbaka. Och då finns ju ingen anledning att begränsa sig till fem procent, utan man tar upp det man vill ha. Och dessutom det man skadat livshotande.

I denna belysning verkar det snarast oetiskt med ett inslag av hyckleri att utgå från att fisken i princip ska återutsättas. Hellre då fiska för matens skull, och se till att bli en skicklig fiskkock om man inte redan är det. Och då lära sig att tillreda oätligheter som gädda och braxen. (Vem minns inte barndomens mörtpannkaka med ett stygn av nostalgi?) Denna attityd förlänar dessutom fisket en ytterligare dimension. Och det för fångstmannen ett steg närmare naturen, att äta det naturen ger.

Svaret på frågan måste bli "Nej, det är inte etiskt försvarbart att fiska bara för sitt nöjes skull, utan att vara beredd att ta hand om fångsten.